

רוח צפון מנשבת מחצי הלילה עד הבקר. ותאנא, תלת מאה אלפין רוחין ועלעולין אתיין עמיה, והוא קשה מבלהון לכולא. וטב לבני מרעין, מסגיאות קרירותא לחמימותא סגיא די בהון.

ותאנא, אמר רבי שמעון בן יוחאי ביה שענתא, נפק קודשא בריך הוא מאינון עלמין סגיאין דכסיף בהו, ואתי לאשתעשעא עם צדיקיא בגנתא דעדן, וקל פרוזא פריז קדמוהי, ואמר, (שה"ש ד טז) עורי צפון ובואי תימן. פלומר עורי רוח צפון והתעורי לבא לעולם ולהפיח בפשמים של העדן. זהו שכתוב (שיר ד) הפיחי גני יזלו בשמיו.

שלאמרנו, בזמן שרוח צפון מנשבת בחצי הלילה והקדוש ברוך הוא נכנס בגן עדן, כל הפשמים וכל האילנות שבגן עדן עולים ריחם ומזמרים לפניו, שכתוב אז ירננו עצי היער מלפני ה'. אמר רבי שמעון, היער הזה, כמו שנאמר (שם ה) אכלתי יערי עם דבשי.

וכך הצדיקים כלם נהנין מזיו אספקלריה של מעלה ונזונים ממנו, ומזמרים לפני יוצרם בגן עדן. זהו שכתוב (שם ד) יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו. אמר רבי מנחם, מה זה יאכל? היעלה על דעתך שהקדוש ברוך הוא יאכל? לא כן! אלא כמי שאומר, יבא שליט הבית - ויאכל האורת. כן כתוב יבא דודי לגנו, פלומר, כשיבא דודי לגנו, יאכל הממתין לו, ואיזהו פרי מגדיו? הם הצדיקים, שהם פרי מגדיו של הקדוש ברוך הוא.

שנו רבותינו, כשמתחילה רוח צפון לנשב, כל השמים וכל הרקיעים וחיית הקדש והאופנים

רוח צפון מנשבת מחצי הלילה עד הבקר. ותאנא, תלת מאה אלפין רוחין ועלעולין אתיין עמיה, והוא קשה מבלהון לכולא. וטב לבני מרעין, מסגיאות קרירותא לחמימותא סגיא די בהון.

ותאנא, אמר רבי שמעון בן יוחאי ביה שענתא, נפק קודשא בריך הוא מאינון עלמין סגיאין דכסיף בהו, ואתי לאשתעשעא עם צדיקיא בגנתא דעדן, וקל פרוזא פריז קדמוהי, ואמר, (שה"ש ד טז) עורי צפון ובואי תימן. פלומר עורי רוח צפון, ואיתער למיתי לעלמא ולאפחא בבוסמיא דעדן. הדיא הוא דכתיב, הפיחי גני יזלו בשמיו.

ותאנא בזמן שרוח צפון מנשבת בחצי הלילה, והקדוש ברוך הוא נכנס בגן עדן, כל הפשמים, וכל האילנות שבגן עדן, עולים ריחם, ומזמרים לפניו. דכתיב, (דה"א טז) אז ירננו עצי היער מלפני ה'. אמר רבי שמעון האי יער, כמה דאתאמר (שה"ש ה) אכלתי יערי עם דבשי.

וכך הצדיקים כלם נהנין מזיו אספקלריה של מעלה, ונזונים ממנו, ומזמרים לפני יוצרם בגן עדן. הדיא הוא דכתיב, (שה"ש ד טז) יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו. אמר רבי מנחם, מאי יאכל, סלקא דעתין דקודשא בריך הוא יאכל. לאו הכי, אלא פמאן דאמר ייתי שולטנא דביתא ויאכל אושפיזא, כן פתיב יבא דודי לגנו, פלומר, כשיבא דודי לגנו, יאכל הממתין לו. ואיזהו, פרי מגדיו. הם הצדיקים, שהם פרי מגדיו של הקדוש ברוך הוא.

תנו רבנן, כשמתחיל רוח צפון לנשב, כל

השמים, וכל הרקיעים, וחיית הקדש, והאופנים, וכל צבא השמים,